

formueskatten på 100.000 kr. om året, og så foreslår man nu, at de mennesker, der ikke ved, hvad de skal gøre af de penge, skal have en belønning for at lade være med at bruge dem? Er det virkelig det, der er indholdet af den konservative økonomiske stramning?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke bebrejde hr. Per Stig Møller, at han har begået en fejl, når han forsøger at bilde befolkningen ind, at Amsterdamtraktaten skulle betyde en styrkelse af nærhedsprincippet. Man kan komme til at begå en fejl. Men jeg vil bebrejde hr. Per Stig Møller, at han nu fremturer og bliver ved med at påstå noget andet, når vi nu gør opmærksom på fejlen.

Hr. Per Stig Møller siger nu, at man får indført som noget nyt, at EU-regler kan afskaffes, hvis man vurderer det, og at nye EU-regler skal vurderes, før de bliver iværksat. Jamen det var nøjagtigt det, der blev aftalt i Edinburgh, det var nøjagtigt de gældende regler. Det er der lige nøjagtigt intet nyt i.

Der står også udtrykkelig i de regler, der er indføjet i Traktaten, at det, der blev aftalt i Edinburgh, fortsat skal tjene som rettesnor. Det er det, der står. Så jeg synes, at hr. Per Stig Møller skylder befolkningen at sige undskyld, fordi han har begået en fejltagelse, og lad os så slå en streg over det, hvis altså hr. Per Stig Møller vil være med til at erkende, at det var en fejltagelse.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg nåede ikke at svare fru Pia Gjellerup før.

Vi har sagt, at vi vil begrænse forbruget. Det sagde vi i april måned, hvor regeringen sagde, at det var der ikke brug for. Det var det offentlige forbrug, vi nævnte. Vi anbefalede i april måned stop for væksten i det offentlige forbrug, og regeringen sagde, at det var hul i hovedet. Nu vil regeringen så selv skære det ned med 2 mia. kr., og det vil sige, at det var en sen erkendelse; det var det, vi nævnte i april.

Det er også det samme, vismændene hele tiden har kastet sig over, nemlig de offentlige forbrugsstigninger. Det er det samme, som er gået galt for regeringen, for hvis man ser de økonomiske oversigter, hvis man ser »Danmark som foregangsland«, kan man se, at man forventede en lavere vækst i den offentlige beskæftigelse end den, man har fået. Man har

altså ikke haft styr på den offentlige sektor, som man skal styre.

Så skal jeg igen svare på: Hvad vil vi med den betalingsbalance? Ja, vi vil jo løfte betalingsbalanceproblemet ved at få mere eksport. Det giver en større indtægt til Danmark. Det betyder også, at der er råd til større indkøb. Det er jo hele kunsten. Når regeringen bliver ved med at belaste erhvervslivet, er det da ikke mærkeligt, at man får et betalingsbalanceproblem, for så falder eksporten, og det er også det, vi kan se på tallene – nej, fru Pia Gjellerup, ikke de tal, som regeringen reagerede på i sidste uge, hvor det var importen, der steg, og det var eksporten, der faldt. Der er forskel på de to ting. Det er det, det hele drejer sig om.

Hr. Torben Lund spørger om præmieringen af opsparingen, hvor stor skal den være? Det er det, vi skal undersøge for at nå målet. Vi skal også undersøge: Hvor stort er målet? Det er det, forhandlinger er til for. Hele ideen er jo, at vi skal forhandle om disse ting, således at vi kan se, hvor stort et behov har vi, og med hvilke midler når vi de mål. Det skal ikke gøres i Folketingssalen, det skal gøres ved forhandlingsbordet.

Så nævnte vi en lang række andre ting, udligheder i forbindelse med budgetforbedringer. Vi nævnte jo ikke kun de ting, som har med kommunerne at gøre, men jeg nævnte personligt lige før 6 mia. kr. på andre områder.

Så tillader jeg mig at minde om, at regeringen er utrolig upræcis i sine besparelsesforslag; det er bare noget, man skal finde ud af. Men vi har altså samlede besparelser på 11 mia. kr., når tilskuddene eller de nye områder, som vi giver flere penge til, er trukket fra.

Jeg beklager over for hr. Aaen. Jeg misforstod hr. Aaen. Det, jeg troede vi talte om, var dagpengeperioden. Den foreslår vi jo over to år forkortet til tre år. Det er fuldstændig rigtigt, at vi ønsker at overføre ungesuccesen fra de 25-årige til de 30-årige. Regeringen foreslår en dimittendsats på 82 pct. i sit forslag, som er fremsat i dag. Det, vi har foreslået, er: Lad os dog videreføre succesen for de unge under 25 år til de unge under 30 år, så vi kommer helt af med ungdomsarbejdsløsheden.

Nu kan jeg heller ikke nå mere, kan jeg se.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, at det bliver mere og mere forvirrende det her. Jeg gik til denne debat med en for-